

Foto Gadiot.

Op onze laatste Jaarvergadering, 6 Juni 1938, deelde ik mede, dat Rector Cremers 12 Juni 65 jaar zou worden en dat dit beteekende, op 1 Jan. 1939 heengaan als Ambtenaar-Conservator.

Wanneer dan ook weldra de klokken over heel de wereld met hun 12 slagen 1938 uit- en 1939 inluiden, treedt er in 't leven van onzen Conservator en dus ook in dat van ons Genootschap, een belangrijke verandering in.

Bij dit afscheid is het goed ons te bezinnen, op datgene, wat wij gaan verliezen en 't verheugt mij met de andere Redactieleden (minus den Rector) zeer, dat we 2 personen bereid vonden een woord te wijden aan onzen Conservator.

Twee personen.

Eén, een geboren en getogen Limburger, een boemelaar in Gods vrije natuur, een liefhebberende leek. De ander, een „Hollander”, een man van het vak, een dienaar der wetenschap.

Ziet, hoe zij beiden onzen Rector zien.

Het is goed ons te bezinnen, op datgene, wat de Conservator ons achterlaat, zijn Museum. Wij, die iets weten van organisatie en onderhoud van natuurhistorische collecties, die den voortdurenden strijd kennen tegen mot en schimmel, die weten, wat vastzit aan 't verkrijgen van de juiste gegevens, zonder hetwelk een object weinig waarde heeft, zijn vol bewondering over hetgeen door hem is gepresteerd.

Maar meer, veel meer dan onze bewondering

is de waardeering van vele tot oordeelen bevoegde, wetenschappelijke werkers in den lande, en 't is goed enkele uitspraken van hen in ons Maandblad vast te leggen.

Toen bij ons Bestuur het plan rijpte, te trachten Rector Cremers als Conservator ook na 1 Jan. 1939 te behouden, hebben wij ons ernstig afgevraagd, of het verantwoord was, een dergelijke poging te ondernemen in een tijd, dat jong Nederland naar werk snakt. Het Bestuur is te rade gegaan bij tal van prominente biologen, die 't Museum kennen en wij gaarden uit hun brieven de volgende uitspraken. De schrijvers mogen het mij vergeven, wanneer ik ongevraagd hier enkele zinnen uit hun brieven aan de publiciteit prijsgeef. Wij doen dit als een hulde aan onzen Conservator, meer echter nog, om aan velen bekendheid te geven van de wetenschappelijke beteekenis van Genootschap en Museum, het levenswerk van onzen Rector.

De brief van onzen vriend Dr. Jac. P. Thyse geven we in zijn geheel weer, omdat wij naast zijn stem, nog hooren, hoe wijlen E. Heimans den Rector bij zijn eerste kennismaking zag.

Rector, mogen deze regels, in dit Maandblad, door zoovele vrienden aan U gewijd, U eenigen steun geven, als straks met den laatsten slag van twaalf, een mooie periode in Uw leven wordt afgesloten.

G. H. Waage.

TEN AFSCHIED